

Der er to måder, hvorpå man kan lave forandringer i samfundet. Enten kan man komme listende som en tyv om natten og til alles overraskelse pludselig lave et eller andet dramatisk, eller også kan man forberede det i ordentlig tid, snakke med befolkningen, skabe bred enighed om, hvad det er, man skal gøre.

Kl. 15.55

Se, den første arbejds metode, den med at komme listende som en tyv om natten, så vi demonstreret under den tidligere regering. Jeg tror, vi alle husker efterlønsgarantien, som den daværende statsminister afgav under valgkampen i 1998. Der blev afgivet en garanti om, at der ingenting ville ske med efterlønnen. Hvad skete der så mindre end et år senere? Der var det den samme regering, som fremsatte et forslag om dramatiske ændringer af efterlønnen. Det er en måde at arbejde på, hvor man siger én ting til vælgerne før valget og giver garantier om det ene og det andet, og det har vi også hørt hr. Frank Jensen gøre i dag, og efter valget gør man det modsatte. Det har vi set; sådan blev der arbejdet.

Det er den måde at arbejde på, som vi tager afstand fra. Vi siger, at det, man vil gøre efter valget, skal man fortælle vælgerne inden valget, således at vælgerne ved præcis, hvor de står, og kan tage stilling. Man skal som politiker have mod til at sige før valget, hvad det er, man vil gøre efter valget. Det var sådan, den nuværende regering og dens regeringspartier gjorde. Vi afgav nogle klare løfter til vælgerne inden valget og sagde, hvad vi ville, og efter valget har vi stået ved det, og vi har gennemført det til punkt og prik.

Det er vores opfattelse, at man i stedet for at komme listende som en tyv om natten med overraskende ting skal forberede forandringer ordentligt, f.eks. gennem kommissionsarbejdet. Det er derfor, at regeringen har haft Strukturkommissionen siddende, som har siddet og forberedt en kommunalreform, så der bliver god tid til at gennemtænke og drøfte det; så man kan skabe en bred enighed om det, der så skal til.

Det er også derfor, at vi har nedsat Velfærdskommissionen. Det er netop for at få et sagligt grundlag for at drøfte, om der er behov for at foretage ændringer og i givet fald hvilke. Det er også regeringens opfattelse, at hvis der er et behov, skal det gennemføres med bredt flertal.

Det er selvfølgelig udtryk for to forskellige måder at arbejde på, og det er måske også derfor, at hr. Frank Jensen tager sådan afstand fra at

nedsætte Velfærdskommissionen, fordi det er meget ubekvemt at skulle tage stilling før et valg.

Vi har i dag hørt hr. Frank Jensen give, jeg ved ikke, om man kan kalde det en garanti, for den er ikke meget værd, men hr. Frank Jensen sagde, at Socialdemokratiet ønsker uændrede skatter. Jeg har sådan her i den offentlige debat på det allerseneste hørt, at Socialdemokratiet er ved at overveje et fleksibelt skattestop.

Det er jo interessant, at Socialdemokratiet nu begynder at bevæge sig ind på det, som har været vores dagsorden igennem flere år; nemlig et skattestop. Socialdemokratiet føler et behov for også at tale om et skattestop – sådan et må vi også have, siger Socialdemokratiet. Det er selvfølgelig godt nok, men for at vide, om det stop er noget værd, skal man se på, hvad der er indholdet.

Op igennem 1990'erne talte Socialdemokraterne også om, at skatterne skulle holdes i ro, og alligevel blev de sat op en gang om måneden i den tid, den tidligere regering sad. Nu taler man så om et fleksibelt skattestop. Hvad består fleksibiliteten i? Ja, den består i, at man vil sætte skatter og afgifter op for hundredtusinder af skatteborgere.

Sådan et stop er jo ikke meget værd, for så går man fra skattestop til skattehop. Det kan vi se, når vi ser Socialdemokratiets skatteplan: Det er forhøjelse af bruttoskatten fra 8 til 20 pct., en eksplosion i ejendomsværdiskatten – ejere af egen bolig får et rigtigt skattegok – og det er genindførelse af skatten på sygdom og ekstraskat på private pensioner, og så har De Radikale lagt et forslag frem om 1 kr. ekstra i afgift på benzinen.

Kl. 16.00

Det er det, der ligger af planer, og det er ubekvemt at tale om på forhånd. Derfor vil man hellere sige, at man vil lave et fleksibelt skattestop, hvor fleksibiliteten består i, at man kan lave alle disse her ting og sætte skatten op for hundredtusinder af danskere. Det er ikke et skattestop; det er et snydestop.

Så er jeg igen fremme ved kernen i hr. Frank Jensens indlæg. Der er to forskellige måder at arbejde på. Den ene måde er, at man siger klart til vælgerne, hvad man vil inden valget, og så står man ved det efter valget. Det er det, vi gør. Så er der den anden metode, og det er den, at man ikke rigtig siger noget, og så kommer man overraskende med det bagefter. Det har vi set Socialdemokratiet gøre så mange gange.